

[Poul Nødgaard]

Jeg vil også knytte nogle få bemærkninger til mit partis forslag om statsamternes nedlæggelse. Denne institution blev også lovfæstet ved kommunalreformen i 1970, hvor man syntes, at de hidtil så magtfulde amtmænd burde have en fortsat mission ude i landet. Amtmændenes to vigtigste opgaver er de såkaldte familierettsager, hvor der er tale om skilsmisssager, fastsættelse af hustrubidrag, bestemmelse om samkvemsret med børn osv. Denne meget vigtige opgave foreslår Fremskridtspartiet fremover placeret på de lokale dommerkontorer, dér, hvor folk bor, så man undgår den lange rejse fra hjemmet til amtsgården, hvor statsamterne som oftest har deres kontorer.

Der er i øvrigt et konsulentfirma, som er sat til at se på dommerkontorernes opgaver, så det vil nok være passende, at det her fremførte kunne komme til at indgå i overvejelserne om dommerkontorernes fremtidige arbejdsområder.

En af amtmændenes andre vigtige opgaver er tilsynet med kommunerne, en opgave, som passende kan overføres til indenrigsministeren, hvortil der jo i forvejen er klageadgang, såfremt man ikke er tilfreds med tilsynsrådets afgørelse.

Måtte jeg afslutningsvis om de her foreliggende forslag sige, at det er på høje tid, at Danmark får taget sig sammen til at gå fra tre ned til to offentlige administrative niveauer, hvoraf følger, at der også fremover kun foretages skat-teudskrivning af staten og kommunen. Jeg ved – og det vil jeg gerne understrege – at der er mange detaljer, der skal falde på plads, når amterne og statsamterne nedlægges, men Folketinget bør tage den overordnede beslutning, hvorefter vort loyale embedsapparat vil bidrage med at få de mange brikker til at falde på plads.

Kommende slægter kan med rette bebrejde Folketinget, hvis der ikke bliver ryddet op her og nu. Skulle det ikke ske, kan Fremskridtspartiet i hvert fald glæde sig over, at Folketingstidende vil fortælle befolkningen, hvor de forskellige partier stod i denne sag, der ikke alene drejer sig om økonomi, men i lige så høj grad om mere smidighed i de offentlige systemer.

Jeg så for kort tid siden et indlæg i et blad, hvor en særdeles kendt og agtet dansker, nemlig forfatteren Paul Hammerich om amternes nedlæggelse sagde – og jeg citerer:

»De amtsråd, der efter kommunalreformen i 1970 skulle være koordinerende led mellem

kommuner og stat, har forskanset sig i selvbestaltede hertugdømmer til værn om noget, som man kalder regional egenart.«

Jeg kan fuldt og helt tilslutte mig dette citat.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstod hr. Poul Nødgaards indlæg sådan, at han på Fremskridtspartiets vegne ønskede at tage patent på forenklinger og afbureaukratisering som det eneste parti, der gik ind for det i Folketinget. Jeg tror, jeg kan sige, at det gør vist faktisk alle Folketingets partier.

Som eksempel på det, der kunne opnås af forenklinger og afbureaukratisering, henviste hr. Poul Nødgaard til nedlæggelsen af Hovedstadsrådet, en nedlæggelse, som vi fra Socialdemokratiet side var stærkt uenige i af politiske grunde, fordi vi ønskede en samlet politisk enhed, der kunne varetage hele hovedstadsområdet interesser. Det er der altså ikke.

Men lad os nu se på den administrative besparelse, der er opnået. Hvad er der sket? Ja, den administration, der var samlet til at løse de funktioner, som Hovedstadsrådet løste, er blevet delt ud til de tre amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner. For os at se er der altså overhovedet ikke opnået nogen besparelse.

Når nu hr. Poul Nødgaard henviser til det, vil jeg godt bede om tre eksempler på konkrete besparelser, der er opnået ved nedlæggelse af Hovedstadsrådet, samt gerne have en oplysning om, hvor store beløb der egentlig er sparet ved hver af de tre konkrete besparelser, som det dog må være muligt at nævne ud af den kæmpebesparelse, forstår jeg, det har været at nedlægge Hovedstadsrådet.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg synes, det var en blændende tale af hr. Poul Nødgaard; der lå noget bagved. Nedlæggelse af amterne og i det hele taget en tiltrængt reform omkring kommunerne er rykket nærmere. Det er der overhovedet ingen tvivl om. Vi hører det ude omkring; det modnes mere og mere.

Disse to forslag, vi behandler nu, er genfremstættelser. Når jeg ser tilbage på de ordførertaler, der blev holdt i oktober måned 1988, og kigger på, hvad jeg selv sagde på mit partis vegne, må jeg sige, at der på de 2½ år er sket nogen